

Svar (30/6 2000)**Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

På det seneste har det kortfristede svenske rentespænd i forhold til Tyskland været svagt negativt, mens den langfristede rente har været på niveau med det tyske, jf. besvarelsen af S 2860. Udviklingen i renterne skal til dels ses på baggrund af, at den svenske økonomi efter den økonomiske krise i begyndelsen af 1990'erne har genvundet sin styrke. Blandt andet har Sverige på nuværende tidspunkt en ganske lav inflation samt stærke statsfinanser.

En væsentlig del af forklaringen på de aktuelt ganske lave renter er salget af telefonselskabet Telia. Dette kan eksempelvis illustreres ved følgende. Med reference til det forventede provenu fra salget af Telia offentliggør Riksgældskontoret d. 15. maj, at man planlægger at tilbagekøbe statsobligationer for 55 mia. svenske kroner, hvilket falder sammen med et større fald i renten. Fra fredag d. 12. maj til tirsdag d. 16. maj falder renten på 10-årige statsobligationer således fra 5,46 pct. til 5,09 pct.

I sin seneste inflationsrapport fra d. 8. juni 2000 skriver den svenske Riksbank (s. 17) således opsummerende om udviklingen i renterne, at de stærke statsfinanser og afdæmpede inflationsudsigter har lagt grunden til nedgangen i renterne, men at udviklingen er også påvirket af, at staten har påbegyndt tilbagekøb af obligationer blandt andet foranlediget salget af Telia.

Spm. nr. S 2862

Til økonomiministeren (31/5 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Vil ministeren erkende, at såfremt Danmark holder fast i sin egen kronevaluta - og altså siger nej til euroen - har vi ligesom svenskerne mulighed for at få en lavere rente end den tyske rente?«

Svar (27/6 2000)**Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

Sverige har aktuelt et lidt lavere kortfristet renteniveau end Tyskland, mens den langfristede rente er på niveau, men både Danmark og Tyskland har i øjeblikket en lavere realrente end Sve-

rige, jf. besvarelsen af spørgsmål S 2860. Danmark vil heller ikke få end lavere rente end Tyskland efter et evt. nej til euroen, jf. besvarelse af spørgsmål S 2274.

Hvis Danmark ikke bliver medlem af euroen efter folkeafstemningen den 28. september 2000, fortsætter den danske krone i ERM-II samarbejdet. Danmark vil således fortsætte den fastkurspolitik vi har haft så stor succes med siden 1982 uanset resultatet ved folkeafstemningen. Dette skyldes, at en fast valutakurs over for de væsentligste handelspartnere er af stor vigtighed for en lille åben økonomi som den danske. Ved et nej til euroen ved folkeafstemningen, vil det nuværende rentespænd til Tyskland forøges. Hvor meget det nominelle og reale rentespænd mellem Danmark og Tyskland vil forøges, er vurderet i besvarelsen af spørgsmål S 2274.

Indfører Danmark euroen, vil det nuværende rentespænd til Tyskland indsnævres. Dette skyldes, at valutakursusikkerheden mellem Danmark og Tyskland fjernes, hvorfor investorerne ikke længere skal have afdækket denne risiko gennem en højere rente.

Spm. nr. S 2865

Til økonomiministeren (31/5 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Kan ministeren bekræfte, at de hollandske myndigheder har vurderet, at engangsudgifterne ved at erstatte den nationale valuta med euroen kan blive af størrelsen 1 procent af BNP, - og at dette overført på danske forhold betyder udgifter for den danske befolkning på omkring 13 milliarder kr.?«

Svar (28/6 2000)**Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

Der henvises til supplerende besvarelse af spørgsmål 6 (bilag 23) stillet af Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg den 14. december 1999. Heraf fremgår det, at de hollandske myndigheder skønner, at omstillingen til euro i Holland koster ca. 0,9 pct. af BNP.

Den hollandske centralbank har skønnet, at engangsomkostninger for hollandske virksomheder ved at introducere euroen vurderes at være ca. 6,5-7 mia. guilders (ca. 0,8 pct. af BNP),